

Konnichiwa	สวัสดีตอนกลางวัน
Kombanwa	สวัสดีตอนเย็น
Sayounara	ลาก่อน
Jya mata	แล้วพบกันใหม่

3. ครูให้นักเรียนจับคู่ทักทายซึ่งกันและกัน โดยสามารถอ่านตามคำที่เขียนด้วยอักษรโรมันก็ได้ หากนักเรียนคนใดที่ยังจำจำนวนไม่ได้

4. ครูเขียนสำนวนใหม่ที่ใช้ในการทักทายบนกระดานด้วยอักษรโรมันจิในลักษณะบทสนทนาพร้อมคำแปลภาษาไทย จากนั้นครูอ่านนำและให้นักเรียนอ่านตาม จากนั้นอธิบายสำนวนที่ใช้ในบทสนทนา ดังนี้

Watakan san :	Amnaj san	คุณอำนาจ
	Ogenki desuka	สบายดีหรือครับ
Amnaj :	Hai, genki desu	สบายดีครับ
	Watakan san mo ogenki desuka	คุณวาทการล่ะครับ สบายดีไหม
Watakan san :	Hai, genki desu	สบายดีครับ

5. ครูให้นักเรียนจับคู่ทักทายซึ่งกันและกัน โดยเปลี่ยนชื่อในบทสนทนาเป็นชื่อนักเรียน หากนักเรียนคนใดที่ยังจำจำนวนไม่ได้ สามารถดูบทสนทนาที่เขียนไว้ได้

6. ครูเขียนสำนวนในการแนะนำตนเองบนกระดานด้วยอักษรโรมันจิพร้อมคำแปลภาษาไทย และขีดเส้นใต้ชื่อบุคคลที่ต้องการเปลี่ยน จากนั้นครูอ่านนำและให้นักเรียนอ่านตาม ดังนี้

Hajimemashite	สวัสดีครับ
Watashi wa <u>Amnaj</u> desu	ผมชื่ออำนาจครับ
Douzo yoroshiku	ยินดีที่ได้รู้จัก

7. ครูให้นักเรียนแต่ละคนออกมาแนะนำตนเองหน้าชั้นเรียนให้เพื่อน ๆ ฟัง หากนักเรียนคนใดที่ยังจำจำนวนไม่ได้ สามารถดูสำนวนที่เขียนไว้ได้

8. ครูนำเสนอตัวอักษรฮิราคะนะทั้ง 46 ตัว โดยติดโปสเตอร์บนกระดานคำและอ่านออกเสียงให้นักเรียนอ่านตาม

9. ครูคัดอักษร あ～こ บนกระดานทีละตัวและให้นักเรียนคัดตามลงในแบบฝึกทักษะ และมอบหมายให้คัดลงสมุดมาส่งเป็นการบ้าน

ขั้นฝึก (Practice)

10. ครูให้นักเรียนทำแบบฝึกทักษะการพูดที่ 1-2 การแนะนำตนเองและการทักทายโดยให้จับคู่และนำเสนอหน้าชั้นเรียน โดยไม่ดูบท ครูประเมินทักษะการพูดของนักเรียนแต่ละคนโดยใช้

แบบประเมินทักษะการพูด แบบฝึกทักษะละ 5 คะแนน รวม 10 คะแนน

ขั้นนำไปใช้ (Production)

11. ครูสอนไวยากรณ์ N1 และ N2 และ N1 の N2 เริ่มจากประโยคพื้นฐานการแนะนำตัวที่นักเรียนเคยฝึกสนทนาไปแล้ว ได้แก่ ฉันคือ..... ชื่อของฉันคือ..... โดยครูเขียนคำที่ต้องใช้นบนกระดานด้วยอักษรโรมันจึ ได้แก่ watashi (ฉัน) namae (ชื่อ) wa (คำช่วยในประโยคบอกหัวเรื่อง) no (คำช่วยในประโยค แปลว่า “ของ”) desu (เป็นคำลงท้ายประโยคเพื่อความสุภาพ เช่นเดียวกับ ครับ / ค่ะ ในภาษาไทย) แล้วนำคำทั้ง 5 ตัวมาผูกกับโครงสร้างไวยากรณ์

12. ครูให้นักเรียนลองพูดประโยคตามโครงสร้างไวยากรณ์โดยเปลี่ยนคำนามในประโยคตามข้อมูลที่เป็นจริงของนักเรียน เช่น Watakan wa watashi no namae desu (คำที่ขีดเส้นใต้คือชื่อของนักเรียนที่ต้องเปลี่ยน)

13. ครูเพิ่มคำศัพท์ใหม่โดยใช้อักษรฮิรางานะเฉพาะอักษร あ~こ ที่เคยเรียน ได้แก่ คำว่า かき あき いけ いか あい いえ うえ えき おく かお きく こい ให้นักเรียนลองอ่านออกเสียงเพื่อทดสอบความจำ ครูแก้ไขหากนักเรียนอ่านผิด จากนั้นครูเขียนความหมายภาษาไทยของคำกำกับไว้ นักเรียนอ่านออกเสียงพร้อมกันอีกครั้งพร้อมบอกความหมายเป็นภาษาไทย

14. นักเรียนทำกิจกรรมจับคู่คำศัพท์กับภาพในแบบฝึกทักษะหน้า 4 โดยเขียนคำศัพท์ไว้ได้ภาพ และผสมอักษรฮิรางานะให้เกิดคำที่มีความหมายใหม่

15. ครูนำคำศัพท์ที่นักเรียนเรียนรู้มาอธิบายโครงสร้างไวยากรณ์อีกครั้ง โดยยกตัวอย่างประโยคตามแบบฝึกทักษะไวยากรณ์หน้า 5 ดังนี้

Watashi wa Hayashi desu	ผมชื่อฮายาชิครับ
Koi wa sakana desu	โคอิคือปลาการ์ป
Koko wa eki desu	ที่นี่คือสถานีรถไฟ
Koko wa tanaka san no ie desu	ที่นี่คือบ้านของคุณทานะกะ
Watashi no namae wa hayashi desu	ชื่อของผมคือฮายาชิครับ

16. ครูให้นักเรียนทำแบบฝึกทักษะที่ 3 หน้า 5 โดยครูอ่านโจทย์ให้นักเรียนฟังหรือเขียนโจทย์ด้วยอักษรโรมันจึ แต่เว้นช่องที่เป็นคำตอบไว้ ให้นักเรียนเติมคำศัพท์ด้วยอักษรฮิรางานะ ห้ามครูแปลความหมายประโยคให้นักเรียนฟัง ให้นักเรียนสังเกตความหมายจากภาพประกอบโจทย์เอง โดยครูต้องประเมินคะแนนการเขียนคำศัพท์ตามโครงสร้างไวยากรณ์ของนักเรียนทุกคน หากตอบถูก 4 ข้อ ได้ 5 คะแนน ถูก 3 ข้อ ได้ 4 คะแนน ถูก 2 ข้อ ได้ 3 คะแนน ถูก 1 ข้อ ได้ 2 คะแนน ไม่ถูกเลย แต่มีความพยายามในการเขียนคำตอบด้วยอักษรฮิรางานะ ได้ 1 คะแนน

ขั้นสรุป (Wrap up)

17. ครูให้นักเรียนทบทวนคำศัพท์และสำนวนภาษาที่ใช้ในการทักทายและแนะนำตนเอง หน้า 2 โดยดูความหมายและคำอธิบายภาษาไทยเป็นหลัก แล้วให้นักเรียนออกเสียงเป็นภาษาญี่ปุ่น ครูเขียนคำอ่านที่นักเรียนออกเสียงด้วยอักษรโรมันจิบนกระดานดำเพื่อช่วยความจำของนักเรียน

18. ครูใช้บัตรคำ ทบทวนคำศัพท์จากอักษร あ～こ ให้นักเรียนออกเสียงพร้อมบอกความหมาย หากมีเวลาให้นักเรียนเขียนคำศัพท์เป็นอักษรฮิรางานะตามคำบอกของครู

19. ครูให้นักเรียนดูภาพในบทสนทนาประจำบทที่ 1 หน้า 1-2 ซึ่งนักเรียนยังไม่สามารถอ่านบทสนทนาได้เนื่องจากเรียนตัวอักษรยังไม่ครบ แต่ให้นักเรียนเดาจากภาพประกอบและให้แต่งบทสนทนาให้ตัวละครในภาพ ซึ่งเป็นส่วนของการทักทายและการแนะนำตัวตามที่เคยเรียนมา ครูอาจเขียนนำด้วยอักษรโรมันจิบและให้นักเรียนนึกตาม

สื่อการเรียนรู้

1. แบบฝึกทักษะภาษาญี่ปุ่นพื้นฐาน
2. วัตถุประสงค์การกล่าวคำทักทายและการแนะนำตัวเอง
3. โปสเตอร์อักษรฮิรางานะ
4. บัตรคำศัพท์ อักษร あ～こ

การวัดและประเมินผล

1. แบบประเมินทักษะการพูดหัวข้อ การกล่าวคำทักทายและการแนะนำตนเอง (แบบฝึกทักษะที่ 1-2)
2. แบบประเมินทักษะการเขียนคำศัพท์ตามโครงสร้างไวยากรณ์ (แบบฝึกทักษะที่ 3)

บันทึกหลังการสอน

การจัดการเรียนการสอนเป็นไปตามแผน แต่มีการเพิ่มเติมกิจกรรมพิเศษในการอ่านบทสนทนาช่วงสรุปบทเรียน เพราะมีนักเรียนจำนวน 2 คน สามารถเขียนและอ่านอักษรฮิรางานะได้เนื่องจากเคยเรียนภาษาญี่ปุ่นมาก่อน จึงให้ช่วยอ่านออกเสียงบทสนทนาให้เพื่อนฟังในตอนต้นและให้เพื่อนเดาสำนวนประโยคที่ตามมา จากนั้นให้นักเรียนทั้ง 2 คน อ่านบทสนทนาทั้งหมดเพื่อเป็นการเฉลยคำตอบ นักเรียนส่วนใหญ่ตื่นเต้นกับการอ่านของเพื่อน และพยายามค้นหาตัวอักษร あ～こ ที่ปรากฏในบทสนทนาและพยายามอ่านออกเสียงเอง บางคนอยากรู้ว่าคำที่ยังไม่เคยเรียนออกเสียงอย่างไรก็จะยกมือขึ้นถามครู ผู้วิจัยจึงให้ดูโปสเตอร์ตัวอักษรทั้งหมดและให้เทียบเสียงตามและมอบหมายให้นักเรียนไปฝึกคิดและจำตัวอักษรทั้งหมดด้วยตนเอง โดยผู้วิจัยได้เตรียมใบงานพิเศษสำหรับฝึกหัดคัดตัวอักษรตามเส้นปะให้นักเรียนไปฝึกเองที่บ้าน

ชั้นนำเสนอ (Presentation)

2. ครูเขียนตัวเลข 1-10 พร้อมคำอ่านเป็นอักษรโรมันจิบนกระดานดำ จากนั้นอ่านออกเสียงให้นักเรียนออกเสียงตาม ครูทดสอบความจำของนักเรียนโดยการชูนิ้วแทนตัวเลขและให้นักเรียนออกเสียงให้ถูกต้องแม่นยำ เมื่อนักเรียนจำตัวเลขหลักหน่วยได้แล้ว ครูจึงสอนการอ่านจำนวนตั้งแต่หลักสิบขึ้นไปจนถึงหลักร้อย หลักพัน และสิ้นสุดที่หลักหมื่น

3. ครูให้นักเรียนเขียนจำนวนอะไรก็ได้ไม่เกิน 100 ลงในกระดาษ ห้ามไม่ให้เพื่อนมองเห็นและให้นำมาทาบเพื่อนหน้าชั้น ใครทาบถูกครูมีเหรียญ 5 เยนเป็นของที่ระลึกให้ แต่ต้องอ่านจำนวนนั้นเป็นภาษาญี่ปุ่นให้ถูกต้องจึงจะได้รางวัล

4. ครูติดโปสเตอร์อักษรฮิรากานะที่กระดานดำและให้นักเรียนอ่านออกเสียงตัวอักษรทั้ง 46 ตัว นำบัตรคำ あ～こ ของหน่วยการเรียนรู้ที่ 1 มาให้นักเรียนอ่านทบทวน จบแล้วจึงสอนวิธีการเขียนอักษรตัวใหม่ ตั้งแต่วรรค さ～ま และให้นักเรียนคัดตามในแบบฝึกทักษะคัดอักษรฮิรากานะ หน้า 9-10 พร้อมสั่งให้คัดลงสมุดเป็นการบ้าน

ขั้นฝึก (Practice)

5. ครูให้นักเรียนฝึกอ่านจำนวนในแบบฝึกที่ 4 โดยสุ่มให้นักเรียนอ่านคนละ 5 จำนวน ใช้การอ่านถูกผิดเป็นเกณฑ์ อ่านถูกได้ 1 คะแนน อ่านผิดได้ 0 คะแนน กำหนดจำนวนละ 1 คะแนน รวม 5 คะแนน

6. ครูสอนคำศัพท์ใหม่จากอักษรฮิรากานะ さ～ま โดยใช้บัตรคำ ครูออกเสียงนำและให้นักเรียนออกเสียงตาม จากนั้นจับคู่คำศัพท์กับภาพในแบบฝึกทักษะหน้า 11

7. ครูให้นักเรียนทำแบบฝึกที่ 5 โดยนำคำศัพท์จากอักษรฮิรากานะที่เรียนจากหน่วยการเรียนรู้ที่ 1 และคำศัพท์ใหม่จากอักษรฮิรากานะ さ～ま มาฝึกทักษะการพูดซื้อขายสินค้า ครูคัดลอกบทสนทนาในตัวอย่างของแบบฝึกที่ 5 ขึ้นกระดานดำด้วยอักษรฮิรากานะและกำกับด้วยอักษรโรมันจิบ เพื่อให้นักเรียนเริ่มจดจำและคุ้นเคยกับอักษรฮิรากานะที่เรียนไป สอนสำนวนประโยคใหม่ในบทสนทนา ได้แก่

いらっしやいませ	iratsyaimase	ยินดีต้อนรับ
いくらですか	ikuradesuka	ราคาเท่าไร
これをください	koreokudasai	เอาอันนี้

จากนั้นครูให้นักเรียนจับคู่แสดงบทบาทสมมติเป็นผู้ซื้อและผู้ขาย เลือกสินค้าที่จะซื้อขาย พร้อมราคาจากข้อ 1-5 เพียงข้อเดียวแล้วนำเสนอหน้าชั้นเรียนประเมินโดยใช้แบบประเมินทักษะการพูดซื้อขายสินค้าคะแนนเต็ม 5 คะแนน

ขั้นนำไปใช้ (Production)

8. ครูสอนไวยากรณ์เรื่องคำชี้เฉพาะวางหน้าคำนาม これ、それ、あれ และ この、その、あの โดยยกตัวอย่างประโยคตัวอย่างประโยคเกี่ยวกับการถามราคาและบอกราคาก่อน แล้วจึงสอนคำคุณศัพท์ 2 คำคือ kawaii (น่ารัก) และ yasui (ถูก) เพื่อผูกกับประโยคในแบบฝึกทักษะหน้า 12

9. ครูให้นักเรียนทำแบบฝึกที่ 6-7 เพื่อฝึกทักษะการใช้คำชี้เฉพาะ ฝึกการอ่านประโยคและจำนวน โดยครูเขียนอักษรโรมันจิให้เฉพาะคำศัพท์ที่เขียนด้วยอักษรฮิรางานะที่ยังไม่เคยเรียน ประเมินทักษะโดยการตรวจแบบฝึกหัด จำนวน 10 ข้อ ตอบถูกข้อละ 1 คะแนน รวม 10 คะแนน

ขั้นสรุป (Wrap up)

10. ครูให้นักเรียนทบทวนคำศัพท์และสำนวนภาษาที่ใช้ในการซื้อขายสินค้า หน้า 7 โดยดูความหมายและคำอธิบายภาษาไทยเป็นหลัก แล้วให้นักเรียนออกเสียงเป็นภาษาญี่ปุ่น ครูเขียนคำอ่านที่นักเรียนออกเสียงด้วยอักษรโรมันจินบนกระดานคำเพื่อย้ำความจำของนักเรียน สำหรับคำศัพท์ยากและสำนวนที่ยังไม่เคยเรียน ให้ครูอ่านให้ฟังพร้อมเขียนอักษรโรมันจิกับพร้อมอธิบายความหมาย

11. ครูใช้บัตรคำ ทบทวนคำศัพท์จากอักษร さ~ほ ให้นักเรียนออกเสียงพร้อมบอกความหมาย หากมีเวลาให้นักเรียนเขียนคำศัพท์เป็นอักษรฮิรางานะตามคำบอกของครู

12. ครูให้นักเรียนดูภาพในบทสนทนาประจำบทที่ 2 หน้า 6 ซึ่งนักเรียนยังไม่สามารถอ่านบทสนทนาได้เนื่องจากเรียนตัวอักษรยังไม่ครบ แต่ให้นักเรียนเดาจากภาพประกอบบทสนทนาว่าเป็นการซื้อขายสินค้าอะไร และสินค้านั้นภาษาญี่ปุ่นเรียกว่าอย่างไร จากนั้นครูอ่านบทสนทนาให้นักเรียนอ่านตาม แล้วทดสอบความเข้าใจเนื้อเรื่อง โดยการให้นักเรียนลงเล่าเรื่องจากสำนวนประโยคและคำศัพท์ที่ได้ยิน

13. ครูให้นักเรียนจับคู่เลือกบทสนทนาใดบทสนทนาหนึ่งที่นักเรียนคิดว่าพอจะอ่านออกเสียงด้วยอักษรฮิรางานะได้ นำเสนอบทสนทนาหน้าชั้นเรียน

สื่อการเรียนรู้

1. แบบฝึกทักษะภาษาญี่ปุ่นพื้นฐาน
2. ชนบัตรและเหรียญสกุลเงิน / ภาพเงินเยนทุกขนาดราคา
3. ไปสเตอร์อักษรฮิรางานะ
4. บัตรคำศัพท์ อักษร さ~ほ

การวัดและประเมินผล

1. แบบประเมินทักษะการพูดหัวข้อ การสอบถามราคาสินค้า (แบบฝึกทักษะที่ 5)
2. การตรวจความถูกต้องของการทำแบบฝึกหัดของแบบฝึกทักษะที่ 6-7

บันทึกหลังการสอน

นักเรียนส่วนใหญ่ ร้อยละ 80 อ่านตัวเลขและจำนวนได้แต่ต้องใช้เวลาสอนและทบทวนหลายรอบ จึงทำให้เวลาในการสรุปบทเรียนมีไม่พอ กิจกรรมที่จะให้นักเรียนจับคู่เลือกบทสนทนาแล้วออกมาอ่านให้เพื่อนฟังหน้าชั้นเรียนจึงไม่สามารถปฏิบัติได้ ผู้วิจัยจึงให้นักเรียนอ่านออกเสียงพร้อมกันทั้งห้อง และสุ่มให้นักเรียนบอกความหมายของประโยคที่ได้ยินเพื่อทดสอบความเข้าใจ

3. ครูสอนการอ่านวันในรอบสัปดาห์โดยเขียนเป็นอักษรสิราคะนะและโรมันจิกำกับ (ครูอาจสอนอักษรคันจิเกี่ยวกับวันประกอบด้วยเพื่อให้เกิดความน่าสนใจมากขึ้น)

4. ครูติดโปสเตอร์อักษรสิราคะนะให้นักเรียนทบทวนการอ่านตัวอักษร และสอนการเขียนตัวอักษร ま~ん และให้นักเรียนคัดตามลงในแบบฝึกทักษะหน้า 16-17 พร้อมสั่งให้คัดลงสมุดเป็นการบ้าน จากนั้นสอนการอ่านอักษรเสียงขุ่น か~け

5. ครูใช้บัตรคำ あ~こ ของหน่วยการเรียนรู้ที่ 1 さ~け ของหน่วยการเรียนรู้ที่ 2 มาให้นักเรียนทบทวนการอ่านและความหมาย จากนั้นจึงใช้บัตรคำชุดใหม่ของอักษรวรรค ま~ん ให้นักเรียนลองอ่านออกเสียงและเดาความหมาย ครูแก้ไขหากนักเรียนอ่านผิดพร้อมบอกความหมายของคำ

ขั้นฝึก (Practice)

6. ครูให้นักเรียนจับคู่สลับกันถามตอบเรื่องเวลา โดยจับสลากเลือกรูปนาฬิกาในแบบฝึกที่ 8 คู่ละ 2 ภาพ ครูประเมินทักษะการพูดโดยแบบประเมินทักษะการถามตอบเรื่องเวลา คะแนนเต็ม 5 คะแนน

7. ครูให้นักเรียนฝึกทักษะการพูดเรื่องการบอกวันตามสำนวนภาษาในตัวอย่างของแบบฝึกที่ 9 โดยเลือกโจทย์ข้อ 1-5 มา 1 ข้อ แล้วนำเสนอบทสนทนาหน้าชั้นเรียน ประเมินการพูดโดยแบบประเมินทักษะการสนทนา คะแนนเต็ม 5 คะแนน

ขั้นนำไปใช้ (Production)

8. ครูสอนไวยากรณ์ที่เกี่ยวข้องกับการสร้างประโยคคำถามเกี่ยวกับเวลา なんじですか、いつですか และโครงสร้างประโยคสำหรับการตอบแบบกำหนดช่วงเวลา ~から~まで

9. ครูให้นักเรียนทำแบบฝึกที่ 11-12 เพื่อฝึกทักษะทางไวยากรณ์และการเขียนประโยคประเมินทักษะโดยการตรวจแบบฝึกหัด แบบฝึกที่ 11 ตอบถูก 80 % ขึ้นไป ได้ 5 คะแนน แบบฝึกที่ 12 ตอบถูกข้อละ 1 คะแนน รวม 5 ข้อ 5 คะแนน

ขั้นสรุป (Wrap up)

10. ครูให้นักเรียนเล่นเกมหยิบบัตรอักษรสิราคะนะ โดยนักเรียนนั่งล้อมวง ครูวางบัตรอักษรสิราคะนะทั้ง 46 ตัวกระจายให้ทั่ววง เมื่อครูพูดอักษรตัวใดออกมาให้นักเรียนแข่งกันหยิบให้เร็วที่สุด ใครมีบัตรสะสมมากที่สุดเป็นผู้ชนะ

11. นักเรียนทำแบบฝึกที่ 10 จับคู่ภาพกับคำศัพท์ซึ่งเป็นคำศัพท์ที่เกิดจากตัวอักษรสิราคะนะทั้งหมดที่เรียนมา ครูประเมินโดยการตรวจความถูกต้อง ตอบถูก 80 % ขึ้นไป ได้ 5 คะแนน

12. นักเรียนทบทวนคำศัพท์และสำนวนภาษาที่ใช้ในการบอกวันและเวลา หน้า 14 โดยครูให้นักเรียนอ่านออกเสียงด้วยอักษรสิราคะนะ

13. นักเรียนอ่านบทสนทนาเรื่องการถามตอบเกี่ยวกับเวลาในการรับประทานอาหาร ครูสุ่มนำเสนอการอ่านหน้าชั้นเรียน

14. นักเรียนทำแบบทดสอบวัดความรู้หลังเรียนและแบบสอบถามเจตคติต่อการเรียนภาษาญี่ปุ่น

สื่อการเรียนรู้

1. แบบฝึกทักษะภาษาญี่ปุ่นพื้นฐาน
2. นาฬิกาแขวนผนัง
3. โปสเตอร์อักษรฮิราคะนะ
4. บัตรคำศัพท์ อักษร ま～ん

การวัดและประเมินผล

1. แบบประเมินทักษะการพูดหัวข้อ การสอบถามตอบเรื่องเวลาและวัน (แบบฝึกที่ 8-9)
2. การตรวจความถูกต้องของการทำแบบฝึกหัดของแบบฝึกที่ 10-11
3. แบบทดสอบวัดความรู้หลังเรียน
4. แบบสอบถามเจตคติต่อการเรียนภาษาญี่ปุ่น

บันทึกหลังการสอน

นักเรียนร้อยละ 80 จำตัวอักษรฮิราคะนะได้ ทำให้การเล่นเกมแข่งขันหีบบัตรอักษรเป็นไปด้วยความสนุกสนาน การอ่านบทสนทนามีความมั่นใจมากขึ้น การทำแบบทดสอบวัดความรู้หลังเรียนซึ่งใช้อักษรฮิราคะนะทั้งหมด ไม่มีปัญหา